

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pati est Hominis Inevitabile Fatum

Neissen, Johann Adolph

Coloniæ Agrippinæ, 1721

Elementum Aquæ, Crux Orbis universi, Gen. 6. & 7. Diluvium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49134](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49134)

contumaces hosce infaustosque cruci-
geros, ad piorum salutarem horrorem,
obiter spectandos in scenam prodere.
Armata contra Impios elementa insur-
gent, & suum singula tragicum actum,
stupendum dabant.

Elementum Aquæ.

CRUX

Orbis universi, Gen. 6. & 7.

Diluvium.

NUmen tremendum! severum De-
um! delebo, inquit hominem quem
creavi à facie terræ, ab homine usque
ad animantia, à reptilibus usque ad vo-
lucres cœli. Corrupta est terra & re-
pleta iniquitate: multa malitia homi-
num, & cuncta cogitatio cordis inten-
ta ad malum omni tempore: non per-
manebit Spiritus meus in homine in æ-
ternum, quia caro est. Notanda hic
venit hebraica phrasis, quæ sic habet:
non disputabit diutiùs Spiritus meus
cum

cum homine: ac si diceret Dominus, disputando fessus sum: inspirata ad frugem consilia mea, nequicquam proficiunt, sed contumax homo suis in flagitiis quotidie insolescit amplius. Videntes Filii Dei, Filias hominum, quod essent pulchræ, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant; intellige, ex aliena, adeoque illicita ipsis origine.

Non defuerunt ex antiquioribus Authores, qualis Tertullianus & quidam alii, qui sibi imaginati fuerunt, hic nominatos Filios Dei, fuisse Angelos Dei, qui corpus ex aëre formatum animantes, immoderatâ cupidine exarserint in Filias hominum. Versio septuaginta interpretum, cum loco Filiorum Dei, ponat Angelos Dei; in hanc tam erroneam, quam sanctitati purissimorum horum spirituum injuriosam opinionem incautos traxisse videtur.

S. Augustinus & alii cum illo, locum hunc sic interpretantur: Filii Dei, id est, Filii Seth, qui hucusque sancte, ut Filii & homines Dei vixerant, acceperunt sibi uxores ex filiabus hominum, id est,

*Quinam
Fili Dei
hic nun-
cupentur.*

*Quenam
Filia ho-
minum.*

id est, filias ex posteritate maledictâ Cain: quæ impia progenies innoxios sanctosque mores filiorum Seth, apta nata erat per connubia corrumpere. Citatus Augustinus lib. 15. cap. 22. de Civit. Dei sic ait: Filii Seth amore Filiarum hominum capti, in mores societatis terrigenæ defluerunt, desertâ pietate, quæ in sancta societate servabant. Addit S. Cyrillus, lib. 3. in Genes. Postquam Filii Seth junxerunt sibi uxores de prolepiâ Cain, eorumque sacrilegia detestandaque scelera imitati fuerunt, prognati sunt ex his abominandis nuptiis, non homines, sed monstra, gigantes: qui non solum deformi corporum mole, sed vel maximè feroci animorum fastu, vitiorum enormitate protervâ, iniquitate violentâ, nefariorum operum malignitate, extiterunt portenta confeceratissima. Norma vivendi hæc ipsis erat: sit fortitudo nostra lex justitiæ: quicquid libitum, reddatur & licitum ab his excessus omnis generis sacrilegiorum; injuriarum gravissimarum aulus, violentiarum criminumque infamium nefandorum abominationes, quæ violatam

Gigantes

larum naturam ipsam contaminant, per reliquum Mundum exitiali contagio permeant.

Provocata tandem justitiæ divinæ severitas, hanc excerendam morum corruptelam, universali inundatione suppressere decrevit. Ego, inquit, dispergā omnes; adducam aquas diluvii super terram, & interficiam omnem carnem, in qua Spiritus vitæ est subter cœlum; & universa, quæ in terrâ sunt, consumentur.

Noë vir perfectus, ambulans cum Deo invenit gratiam coram Domino; dixitque Dominus ad Noë, finis universæ carnis venit coram me: fac tibi arcam; ingredieris tu o& omnis domus tua in eam; te enim vidi justum coram me, in generatione hac. Stupenda longanimitas benigna Dei, à quo præmonitus fuit Noë cœtum annis ante diluvium, applicare manuum operi. Interea abundabat tempore insanus Mundus; convertendi sese ad Deum suum: nec cessabat Noë sollicitè exhortari vanitatibus abreptos, desisterent tandem à via iniquitatis, seriatimque animi pœnitentia vindicantis numinis iram placare contenderent: si non
omni-

*Subetur
Noë fa-
bricare
arcam.*

omninò futurum, ut post aliquot annorum curriculum, depluat cœlum, non solum in visos imbres maximos, sed & integra immensa maria, in univ. sam terræ superficiem, tam diuturno projectu evibranda, donec undæ super undas provolutæ eò intumescant ac infremant, ut omnis caro vivens absorbeat, ac intereat.

Vaticinatio diluvii ludibrio habetur.

Sed isthoc Noë, tam sancti viri oraculum, excipiebatur à perverso Mundo; uti fabula ac delirium lommium. Pergebat tamen Noë, conceptam Dei iram prædicare Mundo quotidie, & verbo continuo, & opere; per integrum nempe sæculum, publicè in oculis omnium laborando, in construendâ tam insolenti fabricâ. Hinc S. Paulus Hebr. 11. v. 7. Fide Noë aptavit arcam in salutem domûs suæ, per quam damnavit Mundum; videlicet, hoc videntem & non resipiscentem. Matthæi cap. 24. hæc ad rem nostram leguntur: erant in diebus Noë ante diluvium comedentes & bibentes, nubentes & nuptui tradentes, usque ad eum diem, quo intravit Noë in arcam; & non cognoverunt, donec venit

venit diluvium & tulit omnes. Luc. c. 17.
confirmantur hæc ipsa : factum est in
diebus Noë ; edebant & bibebant ; uxores
ducebant , & dabantur ad nuptias ,
usque in diem , quâ intravit Noë in ar-
cam ; & venit diluviū , & perdidit omnes.

Explosus itaque à mundo sannis &
risibus Noë , Ingressus est ipse & filii ejus ,
uxor ejus & uxores filiorum ejus cum eo

*Noe in-
greditur
arcam.*

in arcam : & aquæ diluvii inundaverunt
super terram : rupti sunt omnes fontes

Diluvium

abyssi magnæ ; & cataraetæ cæli apertæ
sunt & facta est pluvia super terram
quadraginta diebus & 40. Noctibus ; fa-
ctumque est diluvium , & multiplicatæ
sunt aquæ , & elevaverunt arcam in sub-
lime à terra , vehementer enim inunda-
verunt & omnia repliverunt in super-
ficie terræ ; porro arca ferebatur super a-
quas. Jam credo , irrisu paulatim posito ,
omnique ludibrio vaticinantis Noë re-
moto , alium induerint sensum , antea
in sani , surdi ac insensati mortales. O
quot millena hominum millia ! ante-
quâ sic miserè perirent , redacta sunt ad
extremas mentis angustias ! quot con-
scenderint ad suprema domuum tabula

P

ta !

ta! quot sublimes altiorum turriū patie-
 rint apices quot ad inaccessa montium
 cacumina penetraverint pars ad sca-
 phas, ad pontes, ad naves confugerint:
 qui luctus? qui gemitus? quales ploratus,
 quales ejula tus! quāta hæc, quā inexpli-
 cabilis calamitas orbis? scaphæ om-
 nes & naves diluvii imbribus obrutæ
 submergabentur aquis, domium turri-
 um, montiumque fastigia, transcendebat
 unda: aquæ prævaluerunt nimis super
 omnem terram: opertique sunt omnes
 montes excelsi sub universo cælo:
 superque montes, quos operuerat, quin-
 decim cubitis altior assurrexit aqua:
 consumptaque est omnis caro, quæ move-
 batur super terram: universi homines
 & cuncta, in quibus spiraculum vitæ est
 in terra, mortua sunt. Anno à Mundo
 condito 1656. die octavo mensis De-
 cembris; antè incarnatū Christum 2348.
 Epiphorema adjicit Apostolus Petrus
 Epist. 2. cap. 2. *Deus Noë justitiæ præ-
 conem custodivit, diluvium mundo
 impiorum inducens, exemplum eorum
 qui impiè acturi sunt, ponens.*

Etc.